

Evanjelium z 5. júla 2020
15. nedeľa všedného dňa - rok A - Mt 13,1-23
*Komentár biblického učenca o. Fernanda Armelliniho nie je
revidovaný autorom*

1 V ten deň vyšiel Ježiš z domu a sadol si na brehu mora. 2 Zhromaždil sa okolo neho taký veľký zástup, že nastúpil do člna a sadol si, kým celý zástup stál na brehu. 3 Hovoril im o mnohých veciach v podobenstvách.

"Hľa, rozsievač vyšiel rozsievať. 4 Keď zasial, časť z nej padla pri ceste, prileteli vtáci a zožrali ju. 5 Iná časť padla na kamenistú zem, kde nebolo veľa pôdy; hneď vyklíčila, lebo zem nebola hlboká, 6 ale keď vyšlo slnko, spálila sa a bez koreňov vyschla. 7 Ďalšia časť padla na ostružiny, ktoré sa rozrástli a udusili ju. 8 Ďalšia časť padla na dobrú pôdu a priniesla úrodu: sto, šesťdesiat, tridsať za jeden. 9 Kto má uši, nech počuje.

10 Vtedy k nemu pristúpili učenici a povedali: "Prečo im hovoríš v podobenstvách?" 11 On im odpovedal: "Lebo vám je dané poznať tajomstvá nebeského kráľovstva, ale im nie je dané. 12 Lebo tomu, kto má, bude dané a bude mať hojnosť, ale tomu, kto nemá, bude odňaté aj to, čo má. 13 Preto im hovorím v podobenstvách, lebo pri pohľade nevidia a pri počúvaní nepočujú a nerozumejú. 14 Tak sa im splnilo Izaiášovo proroctvo, ktoré hovorí:

Budete počuť, áno, ale nebudete rozumieť; budete sa pozerieť, áno, ale nebudete vidieť.

15 Pretože srdcia tohto ľudu sa stali necitlivými, stali sa nepočujúcimi a zavreli oči, aby nevideli svojimi očami a nepočuli svojimi ušami a nerozumejú srdcom a oni sa neobrátia a ja ich uzdravím!

16 Blahoslavené sú vaše oči, lebo vidia, a vaše uši, lebo počujú. 17 Veru, hovorím vám, že mnohí proroci a mnohí spravodliví túžili vidieť to, čo vy vidíte, ale nevideli, a počuť to, čo vy počujete, ale nepočuli!

18 Počúvajte teda podobenstvo o rozsievačovi. 19 Kedykoľvek niekto počuje slovo o kráľovstve a nerozumie mu, príde Zlý a ukradne to, čo bolo zasiate do jeho srdca: to je semeno zasiate na ceste. 20 Ten, kto bol zasiaty na kamenistú pôdu, je ten, kto počuje Slovo a hneď ho s radosťou prijíma, 21 ale nemá v sebe korene a je nestály, takže len čo príde súženie alebo prenasledovanie kvôli Slovu, okamžite zlyhá. 22 Ten, kto je zasiaty medzi ostružinami, je ten, kto počúva Slovo, ale starosti sveta a zvody bohatstva dusia Slovo a ono neprináša ovocie. 23 Do dobrej pôdy je zasiaty ten, kto počúva Slovo a rozumie mu; prináša ovocie a plodí sto, šesťdesiat, tridsať na jedného.

Keď Ježiš začína svoj verejný život, má cieľ svojej misie dobre premyslený: chce všetkých zapojiť do svojho navrhovaného nového sveta, Božieho kráľovstva.

Aby to dosiahol, začne prednášať prejavy, urobí veľa znamení a aký bol výsledok? Veľké sklamanie. To sme si overili minulú nedeľu, a keď na konci hovorí: "Beda vám, Korazim, Betsaida a Kafarnaum, lebo ste premeškali príležitosť, aby ste sa pridržali návrhu, ktorý som vám dal, a od toho závisí váš život.

Čo robiť teraz?

Myslím, že by sme sa možno zmierili s tým, že budeme preklínať tvrdosť srdca týchto ľudí.

Ježiš nerezignuje!

Chce dosiahnuť svoj cieľ a zmení spôsob, akým pristupuje k ľuďom, už bez argumentov.

Argumentácia má svoju účinnosť, ale má svoje hranice: pomocou argumentácie im zvonku predhadzujeme pravdu a môžeme dokonca vyhrať spor, zahnať nášho partnera do kúta, ale čo sa stane potom? Že tento človek, len čo odíde, sa pravdepodobne ešte vráti k svojmu presvedčeniu, pretože pravda z neho nevychádzala, bola mu predhadzovaná, trochu ako to bolo s našimi katechizmami v minulosti, ktoré obsahovali balík vnucovaných právd, ktoré sa bolo treba naučiť naspamäť.

Ježiš nechce ľudí indoktrinovať, chce ich priviesť k tomu, aby si uvedomili, že pravda, ktorú im ponúka, zodpovedá tomu, čo cítia vo svojom vnútri, pretože sme stvorení dobre, sme stvorení pre Božie kráľovstvo, a preto je potrebné vyzdvihnúť túto potrebu, ktorú každý z nás cíti, aby sa stretol s Božím kráľovstvom.

Čo teda robí Ježiš? Neuchýli sa k argumentácii, ktorá je chladná, ale k podobenstvu. Tento literárny žáner nevymyslel, ale nikto ho nevyužil tak majstrovsky ako on.

Toľko hovoril v podobenstvách. V čom je výhoda podobenstva oproti uvažovaniu? Podobenstvo vás núti premýšľať. Počúvate príbeh, možno nerozumiete, o čom ten, kto vám ho rozpráva, ale zaujme vás, nenechá vás pokojným, je ako ten, kto vám dáva darčekový balíček, pevne zabalený. Možno tomu neprikladáte žiadnu váhu, pretože vás v tej chvíli zaujíma niečo iné, ale keď sa vrátite domov, ste zvedaví, chcete sa ísť pozrieť, čo je vnútri.

Podobne je to aj s podobenstvom.

Začneš o tom premýšľať a zaujme ťa to, až kým nepochopíš, čo chcel rozprávajúci povedať, a Ježiš chce, aby si zvnútra uznal: "Ježiš má pravdu, tak to jednoducho je. To je to, čo chce Ježiš dosiahnuť podobenstvami. S argumentáciou, so znakmi nedosiahol svoj cieľ. Teraz to skúša podobenstvami. V nasledujúcich dvoch nedeľách po tejto budeme mať celý rad podobenstiev, ktoré nám evanjelista Matúš predkladá v jednej kapitole, trinástej z jeho evanjelia. Vypočujme si, ako je uvedené prvé z týchto podobenstiev:

1 V ten deň vyšiel Ježiš z domu a sadol si na brehu mora. 2 Zhromaždil sa okolo neho taký veľký zástup, že nastúpil do člna a sadol si, kým celý zástup stál na brehu.

3 O mnohých veciach im hovoril v podobenstvách.

Evanjelista Matúš postupne rozpráva sedem Ježišových podobenstiev a zaraďuje ich, ako sme práve počuli, do jasne umelého rozprávačského rámca, ktorého význam je teologický a my sa ho pokúsime pochopiť.

Je tu dom, z ktorého Ježiš a jeho učeníci odchádzajú, smerujú k moru a tento pojem more má už teologický apel, pretože ide o malé jazero, Tiberiadské jazero.

Nazýva sa more, pretože more pripomína Exodus, prechod zo zeme otroctva do zeme slobody, a tu tí, ktorí chcú byť exodom zo zeme, kde je dav, a musia vstúpiť do spoločenstva, tí, ktorí sa pridali k návrhu nového sveta, ktorý urobil Ježiš, nie je ťažké pochopiť symbolický význam celej scény.

Skupina, ktorá opustila domov, nasadá do lode; loď je aj dnes jedným zo symbolov cirkevného spoločenstva.

Z akého dôvodu? Odkazuje sa na Noemovu archu, na archu, ktorá niesla novú rodinu, nové ľudstvo po tom, ako bolo zničené staré ľudstvo, ľudstvo násilia, hriechu, a nové spoločenstvo, nový svet, ktorý teraz symbolizuje práve táto loď a na ktorej je Ježiš s prvou skupinou ľudí, ktorí sa k nemu pripojili.

Pozdĺž brehu je ďalšia skupina a tieto dve skupiny, práve preto, aby sme pochopili podobenstvo, musíme od seba odlíšiť: sú to zástupy, ktoré sú tam zasadené na brehu a zjavne sa nerozhodli pre tento exodus a Ježiš ich chce svojimi podobenstvami zapojiť práve do tejto voľby.

Pokiaľ zostávajú na zemi, v symbolike ešte nepriľnú k Božiemu kráľovstvu, a je zaujímavé grécke sloveso, ktoré sa používa o tomto šialencovi, hovorí, že pevne stoja na tej istej zemi, v gréčtine je to "Estechein".

Ježiš začína hovoriť: počujeme prvé podobenstvo

"Hľa, rozsievateľ vyšiel rozsievať. 4 Keď zasial, časť z nej padla pri ceste, prileteli vtáci a zožrali ju. 5 Iná časť padla na kamenistú zem, kde nebolo veľa pôdy; hneď vyklíčila, lebo zem nebola hlboká, 6 ale keď vyšlo slnko, spálila sa a bez koreňov vyschla. 7 Ďalšia časť padla na ostružiny, ktoré sa rozrástli a udusili ju. 8 Ďalšia časť padla na krásnu zem a priniesla úrodu: sto, šesťdesiat, tridsať za jeden. Kto má uši, nech počuje."

Hľa, rozsievateľ vyšiel siahť Ježiš sa predstavuje, on je rozsievateľ, ktorý nevyšiel z domu, vyšiel z neba k svojmu otcovi a prišiel na svet, aby priniesol semeno Slova, ktoré malo dať vzklíčiť Božiemu kráľovstvu.

Ježiš už začal siahť toto semeno a toto prekvapenie, ktoré neprinieslo takmer nič.

Málokto sa ho držal a aj učeníci boli veľmi nerozhodní, ale spomeňme si, že v Nazarete ho vyhnali, v Kafarnaume ho mali za blázna, farizeji ho chceli zabiť a mnohí učeníci ho opustili.

Členovia jeho vlastnej rodiny jeho návrh neprijímajú: od čoho závisí tento neúspech?

Práve na túto otázku sa teraz snaží odpovedať podobenstvo. Závisí to od rozsievateľa, ktorý zvolil nesprávny prístup? Alebo to závisí od semena, ktoré nie je dobré? Dúfal, že niečo prinesie, ale ak neprináša, znamená to, že semeno je zlé.

To sú dôvody, prečo v Kafarnaume všetko pokračuje ako predtým, akoby Ježiš neprišiel.

Prichádzame do našich dní, pretože podobenstvo bolo vyrozprávané pre nás dnes, pretože sme v rovnakej situácii, prichádzame do našich dní, pretože podobenstvo bolo vyrozprávané pre nás. V čase, keď Ježiš rozprával toto podobenstvo v Kafarnaume, bola situácia rovnako zlá ako dnes. Naše kázanie sa počúva čoraz menej, ľudia sa zaujímajú o iné veci, tak ako v Kafarnaume ľudia išli za Ježišom, pretože dúfali, že budú mať nejakú výhodu, nejaké privilegium, že sa im bude v živote dariť.

Ale keď začal hovoriť o blahoslavenstvách, bol o ne malý záujem, presne to, čo sa nám deje dnes, však? Ľudia nepočúvajú.

Ale tých, ktorí sú na lodi, tých, ktorí sa nazývajú kresťanmi, ktorí sú v cirkvi, je stále menej a menej, sme stále starší, stále rovnakí, ešte viac unavení.

Aj tí, ktorí sa nazývajú kresťanmi, akú vieru pestujú? Veria naozaj v Zmŕtvychvstalého, alebo je to len príľnutie ku Kristovi, ako to robili tí v Kafarnaume, ktorí ho nasledovali v nádeji na niečo materiálne, na nejakú výhodu v osobnej rovine?

Čo v nás evanjelium vyvolalo?

My, ktorí neustále prichádzame k slovu evanjelia, keď sa ideme vyspovedať, sú to stále tie isté hriechy, a tak sa pýtame sami seba, či je toto semeno evanjelia vôbec užitočné?

Ak napríklad vo mne, tak len málo alebo vôbec nič: ako rodina chodíme stále do kostola, a predsa sa hádame!

Počúvame všetci to isté evanjelium? Potom sa navzájom podpichujeme kvôli maličkostiam, dokonca aj so susedmi sa často hádame a aj oni chodia do kostola, potom nám to možno zazlievajú.

Čo vytvára evanjelium?

Ak sa pozrieme na svet, tak toto evanjelium hlásame už 2000 rokov, ale vojny, nespravodlivosť, násilie a bieda pretrvávajú. Kde je ten nový svet, ktorý sa mal zrodiť? Je to účinné semeno alebo jedna z mnohých neúspešných ideológií?

Chceli zmeniť svet, ale nič nedosiahli. Ako môže byť Ježišovo slovo semenom, z ktorého vyklíči nový svet, ak sú výsledky také neuspokojivé?

Práve preto, aby odpovedal na tieto otázky, ktoré sú v nás, Ježiš povedal podobenstvo a jeho ústredným posolstvom je práve toto, čo nám chce povedať: Dávajte pozor, aby to, čo hovoríte o realite Cirkvi, sveta, osobnej realite, bolo pravdivé, ale nezávisí to od kazateľa alebo od dobroty semena.

Semeno je vynikajúce, kazateľ z neba dobre splnil svoje poslanie. Od čoho to teda závisí?

Dobre počúvajte: z pôdy, z ktorej padá toto semeno. Preto musíme svoju pozornosť zamerať na pôdu.

Rozsievateľ, ktorý ide siať, je to Ježiš, kto rozsieva semeno. Niektoré z nich padajú... nie je to tak, že hádže semeno na kamene. Zasieva semeno a toto semeno padá na túto pôdu.

Je to pôda, ktorú nájde, nezávisí to od rozsievateľa, je to pôda, ktorú podobenstvo vyzýva obrábať.

Práve na pôde musíme pracovať, ak chceme, aby semeno, ktoré je vynikajúce, prinieslo ovocie.

Ako pracovať so štyrmi typmi pôdy, si ukážeme v druhej časti dnešného úryvku. Teraz si vypočujme otázku, ktorú Ježišovi položili učeníci, ktorí boli na lodi.

Desiatí k nemu pristúpili a učeníci mu povedali:

"Prečo k nim hovoríš v podobenstvách?" 11 On im odpovedal: "Lebo vám je dané poznať tajomstvá nebeského kráľovstva, ale im nie je dané. 12 Lebo tomu, kto má, bude dané a bude v hojnosti, ale tomu, kto nemá, bude odňaté aj to, čo má. 13 Preto im hovorím v podobenstvách, lebo pri pohľade nevidia a pri počúvaní nepočujú a nerozumejú. 14 Tak sa im splnilo Izaiášovo proroctvo, ktoré hovorí:

Budete počuť, áno, ale nebudete rozumieť; budete sa pozeráť, áno, ale nebudete vidieť.

15 Pretože srdcia tohto ľudu sa stali necitlivými, stali sa nepočujúcimi a zavreli oči, aby nevideli svojimi očami,

nepočúvajú ušami

a nerozumejú srdcom

a oni sa neobráti a ja ich uzdravím!

16 Blahoslavené sú vaše oči, lebo vidia, a vaše uši, lebo počujú. 17

Veru, hovorím vám, že mnohí proroci a mnohí spravodliví túžili vidieť

to, čo vy vidíte, ale nevideli, a počuť to, čo vy počujete, ale nepočuli!

Učeníci prichádzajú k Ježišovi a pýtajú sa ho: "Ako to, že hovoríš v podobenstvách?"

Všimnite si, že učeníci sú už na lodi, takže sú už blízko Ježiša. Ako to, že evanjelista hovorí: "Prišli blízko" k Ježišovi? Teologický dôvod je jasný, aj keď sa už prihlásili ku Kristovi, sú od neho stále vzdialení, stále potrebujú počúvať jeho slovo, aby sa k nemu stále viac približovali, nie sú ako tá druhá skupina, ktorá sa ešte nepohla, je na pláži a predstavuje tých, ktorí počúvali podobenstvá, ale ešte sa nerozhodli.

Ježišova odpoveď: "Lebo vám bolo dané poznať tajomstvá nebeského kráľovstva." Vedieť znamená: dať. Im to nebolo dané - a to je božské pasívum - to znamená, že Boh, vám to dal, im to nedal.

Čo to znamená? Pretože tento výraz je pre nás veľmi ťažký, akoby Boh jedných uprednostňoval a iných odmietal. Nemá.

Chápeme to na základe jazyka v prvom liste Timotejovi, druhá kapitola, kde sa jasne hovorí: "Boh chce, aby všetci ľudia boli spasení a dospeli k poznaniu pravdy." Prečo sa teda používa tento jazyk?

Je to semitský jazyk, ktorý znamená toto: to, čo sa stalo, pripísali Bohu, pretože v skutočnosti vieme, že nič neunikne Božiemu plánu, používajú výraz, - Boh niečo chce - keď v skutočnosti dopustí, aby sa to stalo, pretože sú to rozhodnutia ľudí.

Slávne je to, čo sa hovorí o Bohu v knihe Exodus: "zatvrdil faraónovo srdce", nie že by ho zatvrdil, ale faraónovo srdce sa zatvrdzovalo stále viac a viac.

Ide teda o semitský jazyk, ktorý nemôžeme interpretovať doslovne, pretože v našej kultúre znamená niečo iné.

A Ježiš pokračuje slovom "*oni*". Pre zástupy na pláži to zostáva podobenstvom, nerozumejú, počujú ušami, ale toto podobenstvo sa nedostane k ich srdciam a oni sa nerozhodnú pripojiť k novému svetu.

Použitie slovesa je "*Syniemi*", t. j. nesúhlasia s posolstvom podobenstva. Toto posolstvo by ich priblížilo k spoločenstvu učeníkov, aby sa k nim pripojili, k tebe.

Stále stoja na mieste: prečo sa to deje? Tu cituje proroka Izaiáša. Ježiš hovorí: "Je divné, že ľudia tak ťažko prijímajú semeno Božieho slova?"

A Ježiš hovorí: Niet divu, veď ani starozákonných prorokov nepočúvali, ich kázanie sa stretlo s tvrdými srdcami "tvrdošijných", nesklonili hlavu, aby dali súhlas tomuto slovu, a cituje Izaiáša. V čase Izaiáša Ježiš hovorí: "Ľudia si zapchali uši, aby nepočuli Božie slovo, a zatvrdili si srdcia, aby sa neobrátili, neboli hluchí a slepí, videli, počuli veľmi dobre, ale nechceli prijať posolstvo. Chránili sa pred týmto slovom, pretože nechceli zmeniť svoj život.

To isté platí aj pre nás dnes. Nemali by sme sa čudovať, že sa toto slovo stretáva so srdcami, ktoré sú tvrdé, sklerotické. V poslednej časti podobenstva sa bude hovoriť vždy o tejto pôde, pretože práve na ňu sa budeme musieť sústrediť, pretože tam budeme musieť pracovať.

Počúvajte poslednú časť dnešného úryvku evanjelia:

18 Počúvajte teda podobenstvo o rozsievачovi. 19 Kedykoľvek niekto počuje slovo o kráľovstve a nerozumie mu, príde Zlý a ukradne to, čo bolo zasiate do jeho srdca: to je semeno zasiate na ceste. 20 Zasadený na kamenistej pôde je ten, kto počuje Slovo a hneď ho s radosťou prijíma, 21 ale nemá v sebe korene a je nestály, takže len čo príde súženie alebo prenasledovanie kvôli Slovu, hneď zlyhá. 22 Ten, kto je zasiaty medzi ostružinami, je ten, kto počúva Slovo, ale starosti sveta a zvody bohatstva dusia Slovo a ono neprináša ovocie. 23 Na dobrej pôde je zasiaty ten, kto počúva slovo a rozumie mu; prináša ovocie a produkuje sto, šesťdesiat, tridsať na jedného".

Tak ako dážď a sneh zostupujú z neba a nevracajú sa naň bez toho, aby zavlažili zem, aby ju pohnojili a dali jej vyrásť, tak aj prorok Izaiáš hovorí o Božom slove: ".keď zostupuje z neba, oplodňuje zem a spôsobuje, že ľudstvo klíči", preto je semeno evanjelia od Boha vynikajúce.

Rosievач je veľmi dobrý, pretože je to Kristus, tak prečo je také ťažké, aby evanjelium preniklo do ľudských srdc a prinieslo ovocie?

Záleží na pôde... Práve nad pôdou sme povolaní uvažovať, pretože je to pôda, ktorú budeme musieť obrábať, ak chceme, aby v nás semeno evanjelia prinieslo ovocie, takže máme zodpovednosť, pretože Ježiš nám vo svojom podobenstve predstavuje štyri druhy pôdy, ktoré sú prítomné v každom z nás a ktoré treba obrábať nie raz a navždy, ale neustále, pretože inak, ak necháte pôdu jedno obdobie neobrobenú, potom ju musíte obrábať dvakrát tak ťažko, ak chcete, aby dobre rodila

Tieto **štyri pôdy**, ktoré nám Ježiš predstavil v podobenstve, nám dnes ponúkajú dôvod na zamyslenie, ako ich pripraviť.

Prvá zem: "časť semena spadla na cestu, prileteli vtáky a zožrali ho". Čo je to za cestu? Čo sú to za vtáky? V Ježišovej metafore je cesta miestom, kadiaľ všetci prechádzajú. Na týchto neobrábaných poliach sa vytvorili cesty, pretože po nich chodili ľudia. Bola to zbitá zem.

Tam, kde všetky prechádzajú, semeno neprenikne.

Aké sú tieto cesty? Sú to cesty, po ktorých chodia všetci... všetci takto rozmýšľajú. To znamená, že ak sa rozprávame s ľuďmi, osvojujeme si spôsob uvažovania, myslenia a hodnotenia každého z nich. Je správne, je nesprávne, čo všetci hovoria... či už je to dobré alebo zlé, riadime sa tým, čo všetci hovoria.

Toto sú cesty. Tam evanjelium nepreniká. Tá pôda je stvrdnutá.

"*Prilietajú*" ...v Biblii sa veľa hovorí o vtákoch, ale nás zaujímajú dravé vtáky kvôli ich symbolike. V 15. kapitole knihy Genezis predstavujú dravé vtáky pohanské národy, ktoré chcú odvrátiť Izrael od zmluvy s Pánom.

Čo tu predstavujú tieto dravé vtáky? Videli sme, čo predstavujú cesty, že pôdu, ktorú všetci vyšliapali, treba obrábať, inak evanjelium neprenikne, aj keď ho budeme počúvať. Vtáky, ktoré potom klovú do semienka, dobre poznáme: sekularizácia, tisíce rozptýlení, permisivita, nezmysly, ktoré kolujú v smartfónoch, móda, ktorá nás privádza do rozumu. Nakoniec rozmýšľame tak, ako rozmýšľajú všetci.

Teraz sa pýtame, ako tieto cesty vyčistiť, ako pripraviť pôdu?

Niekoľko návrhov: v nedeľu sa pripojíme k spoločenstvu, aby sme počúvali Božie slovo a delili sa o eucharistický chlieb.

Ako sa pripraviť? Ak ideme so strnulou hlavou, alebo možno ešte veľmi strnulí, pretože sme strávili večer, ktorý trval do druhej hodiny ráno, nejdeme s pripravenou pôdou prijať novosť evanjelia. V sobotu večer sa snažíme ísť spať o niečo skôr, aby sme, ak nám záleží a veríme, že to semeno je pre náš život vzácné, išli s pripravenou pôdou a potom ešte nielen išli dobre oddýchnutí, ale počas týždňa čítali tie čítania, aby sme boli pripravení prijať to slovo života, ktoré potom počujeme v Pánov deň.

To znamená obrábať pôdu, ktorá nevyhnutne tvrdne, pretože počas celého týždňa počúvame toľko úvah, toľko pohanských rečí, toľko logiky tohto sveta.

Druhý terén: skalnatý terén, kde nie je veľa pôdy.

Zem v Izraeli je veľmi kamenistá, až tak, že rabíni hovorili, že keď Boh stvoril svet, mal štyri vedrá kameňov, z ktorých tri použil na vytvorenie izraelskej zeme.

Na týchto skalách je malá vrstva pôdy a semienko, ktoré tam padne, okamžite vyklíči, ale nemá pôdu na zakorenenie.

Čo táto metafora znamená? Je to obraz silného, ale pominuteľného nadšenia pre Krista.

Spomeňme si na niektoré podujatia, na ktorých sa tiež zúčastňujú davy, ktoré priťahujú záujem celoštátnych masmédií: sú to veľmi povrchné zážitky, ktoré potom opúšťajú svoj čas. Na začiatku je nadšenie, ale potom všetko opadne, sú to emocionálne zážitky. Spomeňte si na niektoré stretnutia mladých ľudí, keď prídu so svojimi vlajkami a s takým nadšením. Sú to skúsenosti, ktoré by sme nemali zahodiť, ale potom sa musia vyrovnáť s každodennou námahou viery, potom ich musí sprevádzať zvnútorňovanie Božieho slova.

Ak toto chýba, potom sa pýtame, ako pridať pôdu, pretože našou úlohou je obrábať pôdu, aby slovo evanjelia zapustilo hlboké korene.

Odporúčanie: udržujte kontakt s komunitou, stály kontakt s bratmi veriacimi, pretože potrebujeme pripomenutie, radu a tiež príklad týchto bratov. Potrebujeme ich lásku, povzbudenie, podporu, inak semeno neprenikne, nenájde pôdu.

Na vlastnú päsť nám okamžite dôjde pôda. Pomyslime napríklad na mladého vysokoškolačka, ktorý si užil deň duchovných rekolekcií so všetkými mladými ľuďmi z farnosti a potom pokračuje v živote študenta. Ak neudržiava kontakt so svojimi rovesníkmi, so spoločenstvom, ktoré zdieľa jeho istoty, zásady a hodnoty,

Tretia pôda: trnie, ktoré dusí semeno slova.

Tieto trne predstavujú v metafore protiklady, s ktorými sa Božie slovo stretáva v každodennom živote. Aké sú? Sú to starosti.

Máme obavy o zdravie? No ak sa človek sústreďí na túto starosť, nemyslí na nič iné... nech ho trápia akékoľvek bolesti a trápenia, semeno evanjelia nič neprináša, je udusené týmito trňmi.

Potom je tu horúčkovitý aktivizmus moderného človeka, ktorý nedokáže myslieť na nič iné ako na materiálne veci, potom pripútanosť k dobrám tohto sveta, kariéra, úspech...

Tu, v tejto pôde, sú tieto trne, ktoré, aj keď ich po jednom odstránime, opäť vyrastú: musíte byť veľmi opatrní, pretože zakrývajú, nedovoľujú semenu prijať svetlo slova.

Pýtame sa sami seba, ako zbaviť pôdu týchto trňov, ktoré dusia Slovo?

Návrh: Jednou z podstatných vecí je modlitba, a keď sa modlíme, nie je to opakovanie formuliek. Modlitba znamená zhodnotiť celý náš život, všetko, čo sa nám deje, rozhodnutia, ktoré musíme urobiť, v súlade s Bohom.

Modliť sa znamená mať svoj smartfón vždy na čísle nebeského Otca, pretože všetko sa musí rozhodovať v súlade s Ním, takže všetky problémy, všetky rozhodnutia, ktoré musíme urobiť, sa predkladajú Jemu.

Počúvajte, čo nám hovorí, a nehovorte mi, že k nám nehovorí, pretože ak k vám nehovorí, znamená to, že nevíete, ako myslí, teda ho nepoznáte, ale tí, ktorí ho poznajú, vedia, ako myslí, a tak nám v každej situácii dáva svoj návrh.

Toto je modlitba a my sa musíme modliť neustále, hovorí Ježiš, a nie opakovať formulky, ktoré vás unavujú. Aj tie sú dobré, najmä keď sa modlíme s bratmi a sestrami vo viere, ale potom je tu osobná modlitba, ktorá musí byť v našom živote stála.

Vieme, že všetky rozvody začínajú nedostatkom komunikácie, dialógu, vzájomného záujmu, a dokonca aj rozvody medzi Kristovými učeníkmi začínajú vtedy, keď sa prestanú modliť, keď s ním prestanú viesť dialóg, keď s ním prestanú udržiavať nepretržitý kontakt.

Ak sa nebudeme modliť, zostaneme vždy vydaní napospas svojim starostiam, problémom a úzkostiam.

Je teda potrebné pripraviť si túto pôdu modlitbou, aby potom, keď počujeme Božie slovo, preniklo hlboko do našich sŕdc a prinieslo ovocie.

A nakoniec **štvrtá krajina, krásna krajina**, nie dobrá krajina, ako sa hovorí v preklade!

Tento dobrý, mnohokrát prekladá prídavné meno "*Kalos*", ale text by mal zostať taký, aký je:

krásna zem a **krásne** srdce, v ktorom evanjelium prináša bohaté ovocie, prináša **krásny** život, a to, čo vidíme dnes, kde sa evanjelium berie vážne a zapúšťa korene v živote, dáva vzniknúť ľuďom, o ktorých každý hovorí: **je to krásny človek**.

To je posolstvo, ktoré nám dnes dáva toto podobenstvo, nad ktorým sme sa pokúsili zamyslieť.

Všetkým želám, aby sme tento týždeň naozaj dokázali pristupovať k tomuto Slovu a dovolili mu preniknúť do **krásnej** pôdy, ktorú sme si pripravili.

Prajem všetkým peknú nedeľu a dobrý týždeň